

نبايدهای رفتاری بارز و مهم والدین قوی از نظر روحی

والدین باید برای تربیت فرزندان قوی و موفق، ابتدا باید خودشان از نظر روحی و روانی قوی باشند و از انجام برخی کارها در تربیت کودکشان اجتناب کنند.
#۴۷

به گزارش سایت خبری پُرسون، تربیت بچه هایی که در مقابل چالش های زندگی قوی باشند نیازمند این است که والدین بعضی اعمال تربیتی ناسالم که قدرت روحی بچه ها را از بین می برند کنار بگذارند.

البته کمک به بچه ها برای ساختن ماهیچه های ذهنی قوی کار آسانی نیست و نیاز به والدینی دارد که خودشان هم از نظر روحی قوی باشند. تماشای مبارزه ی بچه ها، فشار آوردن به آن ها برای مقابله با ترس هایشان و انتظار داشتن از آن ها که مسئول اشتباهاتشان باشند، سخت است اما این ها آن تجربیاتی هستند که بچه ها برای رسیدن به بزرگترین استعدادهایشان نیاز دارند.

والدینی که مغز بچه هایشان را برای یک زندگی معنادار، شاد و موفق پرورش می دهند، از این ۱۳ کاری که در ادامه خواهید خواند اجتناب می کنند.

۱. آن ها از ذهنیت قربانی A چشم پوشی نمی کنند.

خط خوردن از تیم فوتبال یا مردود شدن در یک درس از فرزند شما یک قربانی نمی سازد. رد شدن، شکست خوردن و بی عدالتی بخشی از زندگی است. والدین قوی به جای این که برای بچه هایشان دلسوزی کنند و بدشانسی آن ها را خیلی بزرگ کنند، بچه هایشان را تشویق می کنند که تلاششان را بیشتر کنند. آن ها به بچه هایشان کمک می کنند تا راه هایی را یاد بگیرند که در آن با وجود شرایط و مشکلات بتوانند اقدامات مثبتی انجام دهند.

۲. آن ها از روی تقصیر و گناه پدری یا مادری نمی کنند.

احساس گناه می تواند منجر به یک سری روش های ناسالم تربیتی شود. مثلاً اول به درخواست نامعقول بچه می گوئید " نه " و بعد تسلیم خواسته ی آن ها می شوید یا مثلاً در روزهای تعطیل آن ها را زیادی لوس می کنید. والدین قوی می دانند که گرچه گناه ناخوشایند است اما قابل تحمل است. آن ها اجازه نمی دهند احساس گناه مانع تصمیمات عاقلانه شوند.

۳. آن ها فرزند خود را در مرکز جهان قرار نمی دهند.

این کار باعث می شود زندگی شما حول محور فرزندان بچرخد اما بچه هایی که فکر می کنند در مرکز جهان هستند، در خود فرو رفته و ذیحق بار می آیند. والدین قوی به فرزندان یاد می دهند که او چه چیزی باید به دنیا بدهد نه این که دنیا چه چیزی باید به او بدهد.

۴. آن ها اجازه نمی دهند ترس گزینه ها را به آن ها تحمیل کند.

نگه داشتن فرزندان در یک حباب حمایتی می تواند باعث نگرانی و اضطراب زیادی در شما شود. مراقبت زیادی از بچه ها مانع رشد آن ها می شود. والدین قوی به چشم راهنما به خود نگاه می کنند، نه حامی. آن ها به بچه هایشان اجازه می دهند از خانه بیرون بروند و زندگی را تجربه کنند. حتی اگر زندگی خیلی بی رحم و ترسناک باشد.

۵. به بچه هایشان اجازه نمی دهد که بر آن ها سلطه داشته باشند.

بچه هایی که به خانواده دستور می دهند که برای شام چه چیزی بخورند یا بچه هایی که تعیین می کنند که تعطیلات آخر هفته را چگونه بگذرانند، زیادی به آن ها قدرت داده شده است. رئیس شدن بچه ها برای آن ها خوب نیست. والدین قوی به فرزندان اختیاراتی می دهند اما در عین حال سلسله مراتب را هم حفظ می کنند.

۶. آن ها انتظار کمال مطلق ندارند.

انتظارات بالا خوب است اما انتظارات بیش از حد نتیجه ی معکوس می دهد. والدین قوی می دانند که بچه هایشان قرار نیست در هر کاری بهترین باشند. به جای این که به بچه هایشان فشار بیاورند که از همه بهتر باشند، به آن ها کمک می کنند که نمونه ی بهتری از خودشان شوند.

۷. آن ها به بچه هایشان اجازه نمی دهند از مسئولیت طفره روند.

شما هیچ والدین قوی ای را پیدا نمی کنید که جملاتی مثل این را بگویند: "من نمی خواهم زحمت کارهای خانه را روی دوش بچه ها بیندازم. بچه ها فقط باید بچگی کنند." آن ها از بچه ها انتظار دارند وارد میدان شوند تا مهارت های لازم برای یک شهروند خوب بودن را یاد بگیرند. آن ها به طور موثری به بچه هایشان یاد می دهند که مسئول اعمال و انتخاب های خود باشند و به آن ها وظایف متناسب با سنشان محول می کنند.

۸. آن ها مانع رنج ها و سختی های بچه هایشان نمی شوند.

این که شاهد مبارزه ی بچه ها با مشکلات باشیم سخت است اما بچه ها نیاز دارند با مشکلات روبرو شوند و تجربیات تلخی هم داشته باشند. والدین قوی در هنگام مشکلات فرزندان کمک های لازم را به آن ها می کنند تا آن ها این اعتماد به نفس را به دست آورند که می توانند با هر مشکلی در زندگی روبرو شوند.

۹. والدین قوی نسبت به احساسات بچه هایشان مسئولیتی ندارند.

وقتی بچه هایتان غمگین یا عصبانی هستند ممکن است دوست داشته باشید آن ها را خوشحال و یا آرام کنید اما تنظیم احساسات کودکان نمی گذارد آن ها مهارت های اجتماعی و عاطفی بدست آورند. والدین قوی به فرزندان آموزش می دهند که مسئول احساسات خود باشند تا برای تنظیم احساسات خود وابسته به دیگران نباشند.

۱۰. والدین قوی مانع اشتباه کردن بچه هایشان نمی شوند.

بارها در مطالب تربیت فرزند در خانواده پلاس نمناک گفته ایم که اجازه دهید بچه ها اشتباه کنند. اشتباهات بهترین معلمان در زندگی هستند. والدین قوی به فرزندان اجازه می دهند اشتباه کنند و با نتیجه ی طبیعی اعمالشان روبرو شوند.

۱۱. والدین قوی ادب کردن را با تنبیه کردن اشتباه نمی گیرند.

تنبیه کردن برای این است که بچه به خاطر کار اشتباهی که انجام داده سختی ای را متحمل شود. ادب کردن برای این است که به بچه آموزش دهیم که چطور در آینده بهتر عمل کند و والدین قوی در حالی که عواقب را نشان می دهند، هدف نهایی شان این است که تادیب نفس را به بچه آموزش دهند تا در نهایت بچه بتواند تصمیم درستی بگیرد.

۱۲. والدین قوی برای راحت کردن خود، میان بر نمی زنند.

تسلیم شدن در برابر خواسته ی بچه وقتی که نق می زند، و یا انجام کارهایشان، سریع و راحت است اما این میان برها بچه ها را بد عادت می کند. والدین قوی این نق زدن ها را تحمل می کنند تا بچه بد عادت نشود.

۱۳. والدین قوی ارزش ها را فراموش نمی کنند.

در دنیای سریع امروز افراد غرق در تکالیف روزمره، کارهای خانه و تمرینات ورزشی هستند. این برنامه های گیج کننده، همراه با فشار رسانه های اجتماعی برای بهترین والدین سال شدن، باعث می شود مردم فراموش کنند که چه چیز در زندگی واقعا مهم است. والدین قوی ارزش های خود را می شناسند و زندگی را محدود به روزمرگی ها نمی کنند و بیش از حد زندگی را سخت نمی گیرند.